

oversendt Norges vassdrags- og elektrisitetsvesen, og Hovedstyret har anbefalt søknaden i brev hit av 13. oktober 1971.

Industridepartementet har i følge delegasjon, myndighet til å samtykke i slike mindre planendringer.

Departementet vil samtykke i planendring for overføring av bekk til Tordalen, slik den er beskrevet i Deres søknad av 17. mars 1971 s. 1 og 2.

I forbindelse med planendringen fastsettes følgende tillegg til konsesjonsvilkårene fastsatt ved kongelig resolusjon av 9. juli 1965:

#### 25.

Når full overføring blir iverksatt plikter konsesjonæren å fjerne regulerings- og overføringsanleggene ved Styggedalvatn og istandbringe anleggsskadene slik at terrenget mest mulig får sin opprinnelige karakter.

Tidsfristen for den fulle overføringen er satt til 9. juli 1972. I forbindelse med planendringen vil denne frist utsettes til 9. juli 1977, dog slik at første byggetrinn gjennomføres innen den opprinnelige tidsfrist.

### 31. Ångermanälvens Vattenregleringsforetak.

*(Regulering av Limingen i Nord-Trøndelag. Konsesjon gitt Faxälvens Vattenregleringsforetak ved kgl. res. av 4. juli 1952. Overføring av konsesjon.)*

Kgl. res. av 5. november 1971.

Ved kgl. res. av 4. juli 1952 ble det meddelt Faxälvens Vattenregleringsforetak på vegne av Kungl. Vattenfallstyrelsen og en del svenske selskaper tillatelse til å regulere Limingen i Nord-Trøndelag.

Tillatelsen ble gitt på følgende vilkår:

#### «1. Konsesjonstid m. v.

Reguleringskonsesjonen gis for et tidsrom av 60 år regnet fra konsesjonens datum.

Reguleringskonsesjonen kan ikke ovedras.

Det utførte reguleringsanlegg eller andel deri kan ikke avhendes, pantsettes eller gjøres til gjenstand for arrest eller utlegg uten i forbindelse med vassfall i samme vassdrag nedenfor anlegget.

Ved konsesjonstidens utløp har den norske stat rett til å kreve avstått uten godtgjørelse reguleringsanlegget med tilliggende grunn og rettigheter og med de bygninger og andre innretninger som er oppført av hensyn til reguleringen. Hvilke bygninger og innretning-

ger staten kan forlange, avgjøres i tilfelle av tvist ved skjønn.

Hvis staten ikke vil overta reguleringsanlegget ved utløpet av konsesjonstiden, og det heller ikke oppnåes enighet om ny konsesjon, plikter eieren etter forlangende av vedkommende regjeringsdepartement å fjerne anlegget.

Ellers må anlegget ikke nedlegges uten statsmyndighetenes samtykke.

Ved nedleggelse av anlegget er eieren forpliktet til å treffe sådanne forføyninger, som det offentlige forlanger, for å avverge fare eller skade for omgivelsene og for eiendommer, ovenfor og nedenfor anlegget.

For skade eller ulempe som forvoldes ved nedleggelsen, plikter reguleringsanleggets eier å betale erstatning etter skjønn.

Går reguleringsanlegget over til staten i henhold til konsesjonen er eierne av de vannfall og bruk som vil benytte driftsvann som innvinnes ved reguleringen, forpliktet til å underkaste seg de betingelser som de norske konsesjonsmyndigheter fastsetter.

#### 2. Innløsningsrett.

I det 40. år etter at konsesjonen er gitt skal den norske stat kunne innløse reguleringsanlegget m. v. Benytter staten seg ikke herav, skal den i det 10. år deretter ha samme adgang. Bestemmelsen om innløsning må være meldt reguleringsanleggets eier 5 år i forveien. Innløsningssummen blir å beregne under hensyn til at grunnstykker og rettigheter samt vannbyggingsarbeider og hus har en verdi svarende til hva de bevislig har kostet ved ervervelsen med fradrag for amortisasjon etter en amortisasjonstid av 60 år, for annet tilbehør beregnes den tekniske verdi etter skjønn på statens bekostning.

Anlegget skal ved innløsningen være i fullt driftsmessig stand. Hvorvidt så er tilfelle, avgjøres i tilfelle av tvist ved skjønn på statens bekostning.

Konsesjonæren plikter på sin bekostning å utføre hva skjønnets i så henseende måtte bestemme.

#### 3. Årlige avgifter.

For den øking av vannkraften som innvinnes ved reguleringen skal konsesjonæren erlegge følgende årlige avgifter:

Til den norske stat, n. kr. 110 000.

Til de fylkes-, herreds- og bykommuner i Norge som Norges Konge bestemmer n. kr. 250 000.

Avgiftene erlegges fra og med 5-årsdagen for konsesjonens datum, forutsatt at reguleringen da er tatt i bruk, i motsatt fall når

reguleringen tas i bruk, dog senest  $7\frac{1}{2}$  år etter konsesjonens datum. De betales etter-skuddsvis hvert års 31. desember. Etter forfall betales 6 pst. årlig rente.

#### 4. Godtgjørelse.

For den i punkt 3 omhandlede øking av vannkraften skal konsesjonæren erlegge en godtgjørelse en gang for alle til den norske stat av n. kr. 140 000. Godtgjørelse blir å erlegge til samme tid som 1ste gangs avgifter til stat og kommuner.

#### 5. Byggefrister.

Arbeidet må påbegynnes innen en frist av 2 år fra det tidspunkt det er utferdiget bevitnelse som omhandlet i konsesjonen av 11. mai 1929 art 22, og fullførelse innen ytterligere frist av 5 år. Under særlige omstendigheter kan fristene forlenges av den norske Konge.

I fristene medregnes ikke den tid som på grunn av overordentlige tildragelser (vis major) streik eller lockout har vært umulig å utnytte.

For hver dag fristene uten tillatelse meddelt av den norske Konge måtte oversittes, erlegger konsesjonæren en løpende mulkt til den norske statskasse av kr. 100.

#### 6. Norske arbeidere.

Til anlegg og drift skal så vidt mulig anvendes funksjonærer og arbeidere som har norsk innføds- eller statsborgerrett.

Vedkommende norske myndighet kan dog tillate unntakelser fra regelen når behovet for spesiell fagkunnskap eller øvelse eller andre avgjørende hensyn gjør det nødvendig eller særlig ønskelig. Såfremt ikke offentlige hensyn taler derimot, kan fremmede arbeidere også tillates benyttet når de har hatt fast bopel her i riket i det siste år.

For hver dag noen i strid med foranstått bestemmelser er i konsesjonærens tjeneste, erlegges til den norske statskasse en løpende mulkt stor inntil kr. 50 — femti — kroner for hver person.

#### 7. Norske varer.

Konsesjonæren skal ved bygging og drift av anlegget anvende norske varer, for så vidt disse kan fåes like gode, tilstrekkelig hurtig — herunder forutsatt at det er utvist all mulig aktsomhet med hensyn til tiden for bestillingen — samt til en pris som ikke med mer enn 10 — ti — prosent overstiger den pris med tillagt toll, hvortil de kan erholdes fra utlandet. Er der adgang til å velge mellom forskjellige norske tilbud, antas det tilbud som

representerer det største innen Norge fallende arbeid og produserte materiale, selv om dette tilbud er kostbarere, når bare ovennevnte forskjell — 10 pst. — i forhold til utenlandsk vare ikke derved overstiges. Toll og pristillegg tilsammen forutsettes dog ikke å skulle overstige 25 pst. av den utenlandske varepris (eksklusive toll). I tilfelle av tvist herom avgjøres spørsmålet av vedkommende norske regjeringsdepartement.

Vedkommende departement kan dispensere fra disse regler når særegne hensyn gjør det påkrevd. For overtredelse av bestemmelsene i nærværende post erlegger konsesjonæren for hver gang etter avgjørelse av vedkommende departement en mulkt av inntil 15 pst. av verdien.

Mulkten tilfaller den norske statskasse.

#### 8. Forsikring.

Forsikring tegnes fortrinsvis i norske selskaper hvis disse byr like fordelaktige betingelser som utenlandske.

Vedkommende departement kan dispensere fra denne regel når særlige hensyn gjør det påkrevd.

#### 9. Arbeidernes vederlag m. v.

Arbeiderne må ikke pålegges å motta varer istedenfor penger som vederlag for arbeid eller pålegges noen forpliktelse med hensyn til innkjøp av varer (herunder dog ikke sprengstoff, verktøy og andre arbeidsmateriale). Verktøy og andre arbeidsredskaper, som utleveres arbeiderne til benyttelse, kan bare kreves erstattet når de bortkastes eller ødelegges, og da bare med deres virkelige verdi beregnet etter hva de har kostet konsesjonæren med rimelig fradrag for slitasje. Hvis konsesjonæren holder handelsbod for sine arbeidere, skal nettooverskuddet etter revidert årsregnskap anvendes til almennyttig øyemed for arbeiderne. Anvendelsen fastsettes etter samråd med et av arbeiderne oppnevnt utvalg som i tilfelle av tvist kan forlange saken forelagt for vedkommende norske regjeringsdepartement til avgjørelse.

Konsesjonæren skal være ansvarlig for at hans kontraktører oppfyller sine forpliktelser overfor arbeiderne ved anlegget.

#### 10. Kulturelle formål.

Konsesjonæren skal når arbeidet påbegynnes, stille til rådighet for det norske Kirkedepartement n. kr. 10 000 til almindennende virksomhet blant arbeiderne og til geistlig betjening etter nevnte departements nærmere bestemmelse. Hvis departementet forlanger det er konsesjonæren dessuten forpliktet til

ved arbeidets påbegynnelse å sørge for midlertidig forsamlingslokale til bruk for arbeiderne og den øvrige til anlegget knyttede befolkning.

#### 11. Legehjelp, sykehus. *Politi*

Konsesjonæren er forpliktet til når vedkommende norske regjeringsdepartement forlanger det på den måte og på de vilkår som departementet bestemmer, å skaffe arbeiderne den til enhver tid nødvendige legehjelp og å holde et for øyemedet tjenlig sykehus med isolasjonslokale og tidsmessig utstyr.

Konsesjonæren er forpliktet til å erstatte det offentlige utgiftene ved forsterket politioppsyn.

#### 12. *Husrom.*

Konsesjonæren er i fornøden utstrekning forpliktet til på rimelige vilkår og uten beregning av noen fortjeneste å skaffe arbeiderne og funksjonærene sunt og tilstrekkelig husrom etter nærmere bestemmelse av vedkommende norske regjeringsdepartement.

Konsesjonæren er ikke uten vedkommende departements samtykke berettiget til i anledning av arbeidstvistigheter å oppsi arbeiderne fra bekvemmeligheter eller hus leid hos ham. Uenighet om hvorvidt oppsigelse skyldes arbeidstvist avgjøres med bindende virkning av departementet.

#### 13. *Veger og bruer.*

Konsesjonæren er forpliktet til å yte et tilskudd på n.kr. 1 250 000 til anlegg av veg langs Limingen. Beløpet innbetales til det norske Samferdselsdepartement og etter dets nærmere bestemmelse.

Konsesjonæren er videre forpliktet til å anordne damkronen slik at den kan trafikeres med hest og bil og dessuten forpliktet til i den utstrekning som nevnte departement bestemmer å erstatte utgiftene til vedlikehold og istandsettelse ved offentlige veger og bruer, hvor disse utgifter blir særlig økt ved anleggsarbeidet. Veger og bruer som konsesjonæren anlegger, skal stilles til fri avbenyttelse for almenheten.

#### 14. *Forsorgsutgifter.*

Konsesjonæren er forpliktet til, for reguleringsanlegget å oppsamle et fond til sikring for vedkommende norske forsorgskommune overensstemmende med de regler som i lov om forsorgsvesenet av 19. mai 1900, kap. 4, er gitt om bergverker.

Likeledes er konsesjonæren forpliktet til å avsette et fond til sikring av vedkommende norske kommune (eller kommuners) utgifter

til understøttelse av de ved reguleringsanleggets utførelse beskjeftigede arbeidere og deres familier. Fondet forvaltes av det offentlige. Den del av dette fond som ikke medgår hertil, overgår til et for det hele land, eller visse deler av landet, felles fond, som fortrinnsvis skal tjene til sikring for kommunene, men som også skal kunne benyttes til andre formål til beste for arbeiderne, alt etter nærmere regler som vedkommende norske regjeringsdepartement gir. På samme måte skal forholdes med det førstnevnte fond, hvis det senere ved lov blir bestemt.

#### 15. *Opphjelp av fiske*

Konsesjonæren plikter årlig å sette ut i den norske del av vassdraget et antall yngel eller settefisk som bestemmes av det norske regjeringsdepartementet hvorunder ferskvannsfisket til enhver tid sorterer.

Videre plikter konsesjonæren å utføre arbeider for å lette gytefiskens oppgang i enkelte av tilløpselvene etter nevnte departements nærmere bestemmelse.

For så vidt mulig å hindre fisk i å gå ut av vatnet plikter konsesjonæren dessuten etter nevnte departements nærmere bestemmelse å anbringe gitter foran alle tappeløp fra Limingen i den årstid der ikke er fare for isdannelse på gitrene.

Plikten til å sette ut yngel eller settefisk kan av vedkommende norske regjeringsdepartement, hvis dette finner det ønskelig, med 6 måneders varsel kreves avløst av et fond på n.kr. 120 000. Avløsning må i tilfelle begjæres innen 20 år regnet fra konsesjonens datum.

#### 16. *Sikringsarbeider.*

Konsesjonæren plikter etter bestemmelse av vedkommende norske regjeringsdepartement å utføre sikringsarbeider ved Røyrvikelva og der det ellers skulle vise seg påkrevd.

#### 17. *Planer. Tilsyn.*

Konsesjonæren plikter før arbeidet påbegynnes å forelegge vedkommende norske regjeringsdepartement detaljerte planer med fornødne opplysninger, beregninger og omkostningsoverslag vedkommende reguleringsanlegget og sikringsarbeidene således at arbeidet ikke kan iverksettes før planene er approbert av departementet.

Anleggene skal utføres på en solid måte og skal til enhver tid holdes i full driftsmessig stand. Deres utførelse så vel som deres senere vedlikehold og drift under rgis offentlig tilsyn. De hermed forbundne utgifter utredes av konsesjonæren.

18. *Vannslippingen.*

Inntil det norske fall i Linnvasselve er utbygd kan vannslippingen foregå etter Faxälvens Vattenregleringsföretags behov. Fallet kan utbygges også etter den norske plan av 1919. Så snart det iverksettes utbygging av nevnte fall kan vedkommende norske regjeringsdepartement forlange at tappingen skal skje med dette falls tarv for øye. De nærmere regler etter hvilke dette skal skje blir å bestemme senere. Denne bestemmelse skal ikke være til hinder for at tappingen etter overenskomst med konsesjonæren fortsatt foregår etter svensk behov og sesongtapping utjevnes ved kraftutveksling.

Konsesjonæren har ikke krav på erstatning eller lempninger i de oppstilte betingelser i tilfelle en endret tapping av hensyn til et norsk kraftverk i Linnvasselve, skulle medføre en reduksjon av Limingmagasinets effekt for de svenske kraftverker.

Vannslippingen skal foregå etter et reglement som den norske Konge utferdiger på forhånd, og etter følgende hovedregler:

Når tappingen fra magasinet opphører om våren, skal minskingen av vassføringen fra Limingen iverksettes slik at nedgangen fra 10 m<sup>3</sup>/sek. til 0 skjer suksessivt med en minsking av 1 m<sup>3</sup>/sek. for hvert døgn. For øvrig skal endring av tappingen foregå med så myk overgang som mulig. Således har konsesjonæren når vannstanden nærmer seg foreskrevne demmegrense, å øke tappingen i god tid og suksessivt så en heftig tappingsøkning unngås. Likeså har konsesjonæren, når magasinet er fylt og flom kan ventes, å øke tappingen så fort skje kan, så heftig tappingsendring og høye flomvassføringer så vidt mulig unngås.

For å kunne etterkomme disse forskrifter plikter konsesjonæren å anordne nedbørsobservasjoner og under snøsmeltingen å innhente oppgaver over dennes forløp, alt på den måte og i det omfang som av vedkommende norske myndighet anses påkrevd for å bedømme tiløpet og særskilt vårflommens størrelse.

Viser det seg at slippingen etter dette reglement medfører skadelige virkninger av omfang for almene interesser, kan den norske Konge uten erstatning til konsesjonæren, men med plikt for denne til å erstatte mulige skadevirkninger for tredjemann fastsette de endringer i reglementet som finnes nødvendig.

Ekspropriasjonsskjønn kan ikke påbegynnes før reglementet er fastsatt.

For så vidt vannet slippes i strid med reglementet kan konsesjonæren pålegges en tvangsmulkt til den norske stat av inntil kr. 1 000 for hver gang etter vedkommende norske regjeringsdepartements nærmere bestemmelse.

19. *Hydrologiske iakttagelser. Kart.*

Konsesjonæren skal etter nærmere bestemmelse av vedkommende norske regjeringsdepartement utføre de hydrologiske iakttagelser, som i det offentlige interesse finnes påkrevd og stille det innvunne materiale i disposisjon for det offentlige. Den tillatte høyeste oppdemningsgrense og laveste tappingsgrense betegnes ved et fast og tydelig vannstandsmerke som det offentlige godkjenner.

Kopier av alle kart som konsesjonæren måtte la oppta i anledning av anlegget skal tilstilles Norges Geografiske Oppmåling med opplysning om hvordan målingene er utført.

20. *Norsk ytterligere regulering.*

Konsesjonæren skal finne seg i enhver ytterligere regulering av Limingen i forbindelse med overføring av vann fra Namsvatna.

Konsesjonæren plikter av hensyn hertil å legge senkingstunnelen så lavt at den kan anvendes også ved en senking til kote 406,50 og å bygge dammen slik at øvre reguleringsgrense kan heves til kote 419,0.

Hvis og når norsk regulering av Limingen blir aktuell skal Norge betale alle de nye omkostninger som skyldes utvidelsen av reguleringen, men derimot ikke delta i de omkostninger som den svenske regulering betinger.

21. *Sikkerhetsstillelse.*

For oppfyllelsen av de forpliktelser som ved anlegget eller dets drift pådras like over for andre og for overholdelse av de i konsesjonen fastsatte betingelser, skal det stilles og til enhver tid opprettholdes sikkerhet for et beløp av n. kr. 100 000 etter nærmere bestemmelse av vedkommende norske regjeringsdepartement.

22. *Driftsvann for norske fall.*

Eieren av det norske fall i Linnvasselve skal ha rett til å benytte driftsvann som er innvunnet ved reguleringen mot en årlig godtgjørelse til reguleringsanleggets eier. Ved beregningen av godtgjørelsen skal reguleringsavgifter og godtgjørelse en gang for alle til den norske stat ikke regnes med i reguleringsomkostningene. I mangel av overenskomst fastsettes godtgjørelsen av en voldsgiftsnemnd, bestående av 3 medlemmer hvorav Justitiarius i Høyesterett oppnevner formannen og hver av partene et medlem.

23. *Ferdsel, fløtning, m. v. Skjønn.*

Konsesjonæren plikter å treffe slike anordninger ved anlegget og i tilfelle i vassdraget nedenfor dette, samt å avgi vann i slik utstrekning, at den alminnelige ferdsel og fløt-

ing forulempes så lite som mulig ved reguleringen. Spørsmålet om hvilke tiltak han skal treffe, avgjøres i tilfelle av tvist ved skjønn i samsvar med reguleringslovens § 19 pkt. 1

Skade eller ulempe for ferdselen eller fløtingen som ikke på denne måte avhjelpes, blir å erstatte overensstemmende med reguleringslovens § 16.

Konsesjonæren plikter å treffe nødvendige tiltak for å søke å avhjelpe de skader og ulemper som reguleringen fører med seg for bygdefolkets interesser. Spørsmålet om hvilke tiltak han skal treffe, avgjøres i tilfelle av tvist ved skjønn, som i tilfelle kan fremmes i forbindelse med skjønn etter reguleringslovens § 16, eventuelt § 19.

#### 24. Militære tiltak.

Ved damanlegget skal der tillates truffet militære foranstaltninger for sprengning i krigstilfelle, uten at anleggets eier har krav på godtgjørelse eller erstatning for de herav følgende ulemper eller innskrenkninger med hensyn til anlegget eller dets benyttelse. Anleggets eier må uten godtgjørelse finne seg i den bruk av anlegget som skjer i krigsøyemed.

#### 25. Naturfredning.

Det påhviler konsesjonæren i den utstrekning hvori dette kan skje uten særlige vanskeligheter og utgifter, å unngå ødeleggelser av plante- og dyrearter, geologiske og mineralogiske dannelser, samt i det hele naturforekomster og steder, som kan antas å ha vitenskapelig eller historisk betydning.

Så fremt sådan ødeleggelse som følge av arbeidenes fremme i henhold til foranstående ikke kan unngås, skal Landsforeningen for naturfredning i Norge i betimelig tid på forhånd underrettes om saken.

Konsesjonæren plikter ved planleggingen og utførelsen av anlegget, i den utstrekning det er mulig uten uforholdsmessige omkostninger, å dra omsorg for at det ferdige anlegg virker minst mulig skjemmende i terrenget.

Om nærværende bestemmelser gis vedkommende ingeniører eller arbeidsledere fornøden meddelelse.

#### 26. Kontroll.

Konsesjonæren underkaster seg de bestemmelser til enhver tid måtte bli truffet av vedkommende norske regjeringsdepartement til kontroll med overholdelsen av de oppstilte betingelser. Departementet kan til utøvelsen av denne kontroll ansette en kontrollør, som overensstemmende med en av departementet

utfordiget instruks skal ha adgang til de kontrollmidler som anses nødvendige.

De med kontrollen forbundne utgifter erstattes det offentlige av konsesjonæren etter nærmere av vedkommende departement fastsatte regler.

#### 27. Heftelser.

Alle heftelser som hviler på anlegget faller bort når og i den utstrekning det i henhold til reguleringskonsesjonen går over til den norske stat eller innløses av denne.

#### 28. Tinglysing.

Reguleringskonsesjonen skal tinglyses i de tinglag hvor anlegget er beliggende. Vedkommende departement kan bestemme at et utdrag av konsesjonen skal tinglyses som heftelse på de eiendommer eller bruk i vassdragets norske del for hvilke reguleringen kan medføre forpliktelser.

#### 29. Fullmektig.

Konsesjonæren skal oppnevne en av vedkommende norske regjeringsdepartement godkjent fullmektig som skal være bosatt i Norge og som på hans vegne svarer for domstolene og andre myndigheter og mottar meddelelser i tvistemål og andre anliggender som vedrører foretagendet. Fullmektigens navn og adresse skal anmeldes til vedkommende departement. Iakttas ikke innen fastsatt frist hva således er foreskrevet, kan departementet oppnevne fullmektig.

Departementet skal bekjentgjøre fullmektigens navn og adresse i Norsk Lysingsblad.»

Det ble samtidig fastsatt følgende manøvreringsreglement:

##### «1.

Reguleringsgrensene er:

|             |             |
|-------------|-------------|
| Øvre .....  | kote 417,70 |
| Nedre ..... | » 411,70    |

|                        |       |
|------------------------|-------|
| Reguleringshøyde ..... | 6,0 m |
|------------------------|-------|

Reguleringsgrensene skal betegnes ved faste og tydelige vannstandsmerker, som skal godkjennes av vedkommende norsk myndighet.

##### 2.

Der avgis vann til den alminnelige fløting i Linnvasselva (Brännälven) overensstemmende med hva der måtte bli bestemt ved overenskomst eller i medhold av reguleringslovens § 19.

3.

Inntil det norske fall i Linnvasselva er bygget ut kan vannslippingen foregå etter Faxälvens Vattenregleringsforetaks behov. Så snart det iverksettes utbygging av nevnte fall kan vedkommende norske regjeringsdepartement bestemme at tappingen skal skje med dettes tarv for øye. De nærmere regler etter hvilke dette skal skje blir å bestemme senere.

4.

Ved vårflommens begynnelse skal den utfylte del av magasinet være så stor at den på grunnlag av snømålinger beregnede vårflom — under forutsetning av normale værforhold under snøsmeltingen — kan løpe av uten at den naturlige normale flomvannstand — kote 418,23 — overskrides og såvidt mulig uten at den naturlige flomvassføring i Linnvasselva (Brännälven) forøkes.

Når vannstanden under vårflommen er steget til kote 417,20 skal den videre tapping under flommen foregå slik at øvre reguleringsgrense ikke unødig overskrides og den største tappingen blir så lav som mulig. Når vannstanden nærmer seg øvre reguleringsgrense skal tappingen økes i god tid og suksessivt så en voldsom tappingsøking unngås. Likeså skal tappingen når magasinet er fullt økes så snart flom kan ventes, for at voldsomme tappingsendringer og høye flomvassføringen i Linnvasselva (Brännälven) så vidt mulig unngås.

5.

Fra det tidspunkt isen er kjørbar og til vårflommens begynnelse skal tappingen i den utstrekning det er mulig uten å bevirke skadeflom nedenfor sjøen foregå slik at vannstanden i denne ikke stiger. Vannstanden må ikke stige høyere enn den ville ha steget uten regulering.

Når tappingen fra magasinet opphører om vår skal minskingen av vassføringen iverksettes slik at nedgangen fra 10 m<sup>3</sup>/sek. til 0 skjer suksessivt med en minsking av høyst 1 m<sup>3</sup>/sek. for hvert døgn. For øvrig skal endringen av tappingen foregå med så myk overgang som mulig.

6.

Det skal påsees at reguleringsanlegget til enhver tid er i god stand og at flom- og tapeløp ikke sperres av is o. a.

Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet kan bestemme hvor damvokteren skal bo og om han skal ha telefon i sin bolig.

7.

Faxälvens Vattenregleringsforetak skal anordne nedbørsobservasjoner, sørge for oppgaver over snøsmeltingens forløp og observere og notere temperatur m.v., alt i den utstrekning vedkommende norske myndighet finner påkrevd. Det skal føres protokoll over samtlige observasjoner og over manøvreringen og avleste vannstander. Avskrift av protokollen sendes hver måned til Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet.

8.

Viser det seg at slippingen etter dette reglement medfører skadelige virkninger av omfang for almene interesser, kan den norske Konge uten erstatning til konsesjonæren, men med plikt for denne til å erstatte mulige skadevirkninger for tredjemann, fastsette de endringer i reglementet som finnes nødvendig.

Fra h.r.advokat Hans Thomas Knudtzon har departementet mottatt følgende brev av 12. august 1970 hvori det meddeles at man overveier å la Faxälvens Vattenregleringsforetak gå inn i en felles reguleringsforening for et større vassdrag under navn Ångermanälvens Vattenregleringsforetak:

*Svensk regulering av Limingen i Nord-Trøndelag.*

Jeg henviser til dagens telefonsamtale med konsulent Swang.

Ved kongelig resolusjon av 4. juli 1952 er det bestemt:

«Faxälvens Vattenregleringsforetak på vegne av Kungl. Vattenfallstyrelsen, Hjalta Aktiebolag, Krågede Aktiebolag, Edsele Kraftaktiebolag og Graningeverkens Aktiebolag, gis tillatelse til å foreta en regulering på 6 meter av Limingen i Røyrvik og Nordli herreder i Nord-Trøndelag, under forutsetninger og på betingelser med manøvreringsreglement i samsvar med Industridepartementets tilrådning 4. juli 1952.»

Faxälven er en bielv til Ångermanälven. for tiden er det separate «vattenregleringsforetak» for Faxälven og for Ångermansälven, men under felles administrasjon. Da interessentene i hovedsaken er de samme, og det byr på endel praktiske problemer å holde foretagene fra hverandre, overveier man å danne et felles foretak, som av praktiske grunner skulle få navnet Ångermanälvens Vattenregleringsforetak. Dette skulle da ha et styre. Mellom interessentene i elvene skulle fortsatt i prinsippet gjelde de nåværende regler.

Som konsesjonærens fullmektig i Norge har jeg fått forespørsel om det på grunn av forholdet til de norske interesser skulle være noe til hinder for en slik samordning.

Jeg skulle ikke tro at det fra norsk side skulle være noe til hinder for en slik praktisk sammenslagning av Faxälvens og Ångermanälvens vattenregleringsforetak — og tør be om å få dette bekreftet.

Den nye Ångermanälvens Vattenregleringsforetak vil naturligvis være forberett på å foreta de anmeldelser og kunngjøringer som det ærede departement måtte forlange.

Til supplerende orientering vedlegger jeg en fotokopi av brev hertil av 27. f. m. fra Faxälvens Vattenregleringsforetak ved direktør Lennart Kjellberg.

Saken ble forelagt for NVE som i brev av 7. september 1970 ga følgende uttalelse:

*«Svensk regulering av Limingen.*

Man viser til Departementets brev av 25. august 1970 og returnerer vedlagt de dokumenter som medfulgte.

Etter Hovedstyrets syn skulle det fra norsk side ikke være noe å bemerke til at Faxälvens Vattenregleringsforetak av praktiske grunner omorganiseres slik at det går inn i en felles reguleringsforening for hele vassdraget under navn Ångermanälvens Vattenregleringsforetak.

Som følge av sammenslutningen bør formentlig reguleringstillatelsen av 4. juli 1952 overføres til den nye foreningen. Hovedstyret vil anbefale at tillatelse gis på uendrede vilkår, bortsett fra slike endringer som umiddelbart følger av navneskiftet, jfr. således vilkårenes post 18 og manøvreringsreglementets poster 3 og 7.»

Departementet meddelte i brev av 11. september 1970 h.r.advokat Knudtzon at det fra norsk side ikke var antatt å være noe i veien for den foreslåtte sammenslåing av reguleringsforeningene.

Fra h.r.advokat Knudtzon mottok man følgende søknad av 4. oktober 1971 om overføring av reguleringskonsesjonen i Ångermanälvens Vattenregleringsforetak:

*«Svensk regulering av Limingen i Nord-Trøndelag.*

Jeg tillater meg å henvise til mitt brev av 12. august f. å. og til det ærede departements brev av 11. september f. å.

Den påtenkte sammenslåing av Faxälvens Vattenregleringsforetak og Ångermanälvens Vattenregleringsforetak til et nytt Ångermanälvens Vattenregleringsforetak er nå besluttet — med virkning fra 1. d. m.

Det er forutsatt at jeg fortsatt skal være konsesjonærens fullmektig i Norge.

Overensstemmende med dette tillater jeg meg på vegne av Ångermanälvens Vattenregleringsforetak å søke om at den regulerings-tillatelse som ved kgl. res. av 4. juli 1952 ble meddelt Faxälvens Vattenregleringsforetak på vegne av Kungl. Vattenfallstyrelsen, Hjalta Aktiebolag, Krångede Aktiebolag, Edsele Kraftaktiebolag og Graningevarken Aktiebolag, blir overført til Ångermanälvens Vattenregleringsforetak på vegne av de samme interesser.

Som bilag 1 vedlegges avskrift av protokoll for «konstituerende sammanträde» 22. f. m. Som bilag 2 vedlegges kopi av de forutsatte vedtekter for det nye Ångermanälvens Vattenregleringsforetak.»

Man hitsetter vedtektene for reguleringsforeningen:

*Stadgar  
för*

*Ångermanälvens Vattenregleringsforetak.*

§ 1.

Vattenregleringsforetakets ändamål skall vara att förbereda, utföra och handhåva reglering av avrinningen i Ångermanälven med Faxälven, Vängelälven Fjällsjöälven och övriga biflöden.

För regleringsforetakets och delaktigheten däri gäller bestämmelserna i domar och utslag rörande de regleringar, vilka enligt domstolsbeslut skall ingå i foretaget.

§ 2.

Styrelsen skall ha sitt säte i sollefteå.

§ 3.

Styrelsen skall, för såvitt på delägarnas val ankommer, bestå av minst tre och högst tolv ledamöter jämte en personlig suppleant för envar av dem, vilka alla årligen skall väljas å ordinarie årssammanträde för tiden till och med nästa sådant sammanträde.

§ 4.

Styrelsen är besluttför, då mer än halva antalet röstberättigade ledamöter är närvarande.

§ 5.

Skriftlig handling, som utfärdas för vattenregleringsforetaget, skall undertecknas med dess benämning och förses med undertecknades namnteckning.

§ 6.

Styrelsens förvaltning och foretakets räkenskaper skall granskas av två eller tre revisorer, vilka, tillika med lika många personliga suppleanter, skall utses å ordinarie årssammanträde för tiden till och med nästa sådant sammanträde.

Minst tre veckor före ordinarie årssamman-

träde skall styrelsen til revisorerne avlämna förvaltningsberättelse.

Styrelsen skall bereda revisor tilfælde att når som helst inventera vattenregleringsforetagets kassa och övriga tilgänger samt granska alla böcker, räkenskaper och andra handlingar; och må av revisor begärd upplysning angående förvaltningen ej av styrelsen förvägras.

Revisorerna skall över granskningen avgiva en av dem underskriven berättelse, som — efter det styrelsen lämnats tilfælde att taga del av densamma — jämte styrelsens förvaltningsberättelse framläggas å årssammanträde.

Varder talan å styrelsens förvaltning under den tid, revisorernas berättelse omfattar, ej anställd inom ett år från det berättelsen framlades å årssammanträdet, skall så anses, som om ansvarsfrihet blivit styrelsen beviljad.

Utan hinder därav, att ansvarsfrihet beviljats, må talan å förvaltningen, som grundas därpå att styrelseledamot begått brottslig handling, kunna anställas mot honom, där ej ansvarsfrihet uppenbarligen avsett även denna handling.

#### § 7.

Räkenskapsåret skall omfatta tiden 1 oktober—30 september.

Vattenregleringsforetagets räkenskaper skal så föras, att varje delforetags ekonomi, vad angår såväl inkomster och utgifter som tilgänger och skulder, därav framgår.

#### § 8.

Sammanträde med delägarna skall hålls på ort, som styrelsen bestämmer. Ordinarie årssammanträde skall hållas en gång varje år före mars månads utgång.

Vid ordinarie årssammanträde skall förekomma följande ärenden:

Val av ordförande och protokollförare.

Val av justeringsmän.

Justering av röstlängd.

Fråga om sammanträdets behöriga utly-

gelse- och revisionsberättelser. Fastställande av balansräkning.

Fråga om ansvarsfrihet för styrelsen.

Bestämmande av antalet styrelseledamöter och suppleanter för dem.

Bestämmande av antalet revisorer och revisorssuppleanter.

Fråga om arvode åt styrelseledamöterna och deras suppleanter.

Fråga om arvode åt revisorerne.

Val av styrelse.

Val av styrelsesuppleanter.

Val av revisorer.

Val av revisorssuppleanter.

#### § 9.

Kallelse till sammanträde med delägarna och andra meddelanden till dem skal ske genom brev, som avsändes till dem under de adresser, som de uppgivit til styrelsen. Kallelser till sammanträde skall i rekommenderade brev avsändas minst fjorton dagar före sammanträdet och innehålla uppgifter å de ärenden, som skall förekomma vid sammanträdet.

Ärende, som ej blivit i kallelse till sammanträde angivet, må ej å sammanträdet företagas till avgörande, där det ej enligt stadgarna skall förekomma å sammanträdet eller omedelbart föranledes av ärende, som där skall avgöras.

#### § 10.

För täcknade av vattenregleringsforetagets kostnader skall styrelsen enligt därutinnan gällande grunder av de delägare, för vilka betalningsskyldighet inträtt, uttaga erforderligt belopp.

Uttaxering av delägarnas bidrag skall verkställas sålunda, att styrelsen upprättar och till de delägare, för vilka betalningsskyldighet inträtt, utsänder debiteringslängd, upptagande det belopp, som skall uttaxeras, samt vad enligt reglerna för bidragsskyldigheten belöper på varje delägare ävensom tiden för inbetalningen. Om klander av sådan fördelning och verkställighet av densamma skall gälla vad i 3 kap. 20 § vattenlagens stadgas rörande där avsedda beslut.

#### § 11.

Å sammanträde med delägarna äger envar av dem rösträtt efter det andelstal, som vid full utbyggnad av hans strömfall är bestämd för hans skyldighet att taga del i kostnaderna för foretaget, dock att beträffande de delägare, för vilka bedragsskyldighet ännu icke inträtt, andelstalet i nu förevarande avseende skall nedsättas till en tredjedel.

Delägare, som icke guldit förfallet bidrag, skall vara förlustig sin rösträtt, intill dess betalningen fullgöres.

Ej må någon utöva rösträtt för mer än en femtedel av det sammanlagda röstetal, som tillkommer de å sammanträdet närvarande och till deltagande i omröstningen berättigade delägarna.

Vid avgörande av fråga, som rör uteslutande ett eller flera delforetag, tillkommer rösträtt endast delägare i berörda delforetag.

Besträffande fråga, som rör uteslutande delägarna i Faxälvsgrenen, varmed avses Faxälven från Sporr sjön till Ångermanälven, eller Vängelälvsgrenen, varmed avses Vängelälven, Fjällsjöälven från Vängelälven samt Ångermanälven från Fjällsjöälven till Faxälvens in-

flöde, tillkommer rösträtt endast delägarna i den av frågan berörda grenen.

För beslut om ändring av stadgarna, i vad desamma angår bidragsskyldighet och rösträtt, erfordras samtykke av samtlige därav berörda delägare.

Samtykke av samtlige delägare erfordras för beslut om vattenregleringsforetgets opphørende samt om avhændende eller belastende med gæld av sådan foretgets fasta egendom eller byggnad, som är erforderlig for regleringen.

#### § 12.

Alla tvister mellan vattenregleringsforetget och dess styrelse eller ledamot därav eller delägare i vattenregleringsforetget skall så vitt möjligt hånkskjutas till vattendomsstolens avgörande.

NVE har i brev av 19. oktober 1971 gitt følgende uttalelse:

«Man viser til Departementets brev av 8. oktober 1971 og returnerer vedlagt de dokumenter som fulgte med.

Hovedstyret har ikke noe å bemerke til sammenslåingen av Faxälvens Vattenregleringsforetag og Ångermanälvens Vattenregleringsforetag, idet man særlig vil peke på bestemmelsene i den nye forenings vedtekter § 11, 4. og 5. avsnitt.

For øvrig tillater man seg å henvise til Hovedstyrets tidligere brev av 7. september 1970.»

Departementet vil etter det foreliggende rå til at Ångermanälvens Vattenregleringsforetag får tillatelse til å tre inn som konsesjonær i reguleringstillatelsen istedenfor Faxälvens Vattenregleringsforetag på vegne av de samme interessenter som tidligere.

Departementet vil ikke foreslå noen endring i konsesjonsvilkårene, men forutsetter at de prinsipper som er kommet til uttrykk i de nye vedtekter § 11 angående utøvelse av stemmerett ved avgjørelser som angår interessentene i den del av vassdraget som konsesjonen knytter seg til, vil bli opprettholdt.

Industridepartementet

tilrår:

I medhold av lov av 12. juni 1931 i henhold til konvensjonen mellom Norge og Sverige om visse spørsmål vedrørende vassdragsretten av 11. mai 1929 tillates Ångermanälvens Vattenregleringsforetag på vegne av Kungl.

Vattenfallstyrelsen, Hjalta Aktiebolag, Krånge Aktiebolag, Edsele Kraftaktiebolag og Granningeverkens Aktiebolag, å tre inn som konsesjonær i den tillatelse som ved kongelig resolusjon av 4. juli 1952 ble gitt Faxälvens Vattenregleringsforetag på vegne av de samme interessenter til å regulere Limingen i Nord-Trøndelag.

### 32. Foreningen til Bagnavassdragets Regulering.

(Regulering av Steinbusjøen og Øyangen. Konsesjon gitt Vang kommune ved Kgl. res. av 8. oktober 1942 og 20. februar 1948. Overføring av konsesjoner.)

Kgl. res. av 5. november 1971.

Foreningen til Bagnavassdragets Regulering sendte i brev av 28. april 1971 følgende søknad om overføring av vassdragskonsesjoner:

Ved søknad av 23. juni 1969 anmodet Foreningen om konsesjon på en ytterligere regulering av Yljavassdraget i Vang i Valdres. Konsesjonen ble gitt ved Kgl. res. datert 27. november 1970.

I søknaden var nevnt følgende to tidligere konsesjoner på regulering i Yljavassdraget:

- Konsesjon av 8. oktober 1942, stadfestet ved Kgl. res. datert 2. august 1946, på regulering av Steinbusjøen og Øyangen mellom kotene 1209,70 og 1206,70 (3 m).
- Konsesjon av 20. februar 1948 på regulering av Steinbusjøen mellom kotene 1211,00 og 1205,70 (5,30 m) og av Øyangen mellom kotene 1211,00 og 1202,00 (9 m).

Begge disse konsesjoner ble gitt til Vang kommune i Oppland Fylke, innenfor hvis grenser også Yljavassdraget ligger.

Som opplyst i søknaden av 23. juni 1969, har Vang kommune sagt sine rettigheter i Yljavassdraget til Oppland Fylkes Elektrisitetsverk. Noen spesiell interesse for vassdraget, vil kommunen etter dette ikke ha, men kommunen har sikret seg overfor Oppland Fylkes Elektrisitetsverk at den ikke skal komme i en i økonomisk henseende mindre gunstig stilling om de to konsesjoner overføres til Foreningen til Bagnavassdragets Regulering, enn kommunen har hatt ved selv å inneha konsesjonene. Dette er oppnådd ved at Oppland Fylkes Elektrisitetsverk har garantert kommunen at den fra Fylkesverket skal få et årlig tilskudd svarende til differansen mellom den konsesjonsavgift kommunen hittil har fått og kr. 3,00 pr. naturhestekraft, for så vidt det gjelder de to reguleringer av h.h.v. 1942 og 1948.

Under denne forutsetning går Vang kommune med på å anbefale overføring av de to nevnte konsesjoner til Foreningen til Bagnavassdragets Regulering. Vi henviser til ved-